

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Karla Ulíka a Josefa Straky ve věci

žalobce: **R. G.**
bytem X
zastoupen Mgr. Mariem Kotorou, advokátem
sídlem Malická 1576/11, Plzeň

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovaný je povinen do 15 dní od právní moci tohoto rozsudku rozhodnout o žalobcově žádosti o poskytnutí informací ze dne 16. 8. 2024 vedené u něj pod sp. zn. SZ_110312/2024/KUSK.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 8 800 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce, Mgr. Maria Kotory, advokáta.

Odůvodnění:

Řízení o žádosti o informace

1. Žalobce dne 16. 8. 2024 požádal žalovaného podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále „InfZ“), o zaslání všech rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o přestupku vydaných v roce 2022, jímž byl obviněný uznán vinným z přestupku podle zákona o silničním provozu a která byla zároveň napadena správní žalobou.
2. Žalovaný žalobce dne 28. 8. 2024 vyzval podle § 17 odst. 3 InfZ k úhradě 1 188 Kč za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací.
3. Žalobce podal dne 29. 8. 2024 proti této výzvě k žalovanému stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ, v níž polemizoval s přiměřeností požadované úhrady.
4. Žalovaný stížnost předložil dne 3. 9. 2024 Ministerstvu dopravy jakožto svému nadřízenému orgánu.
5. Dne 21. 9. 2024 žalobce podal k Úřadu pro ochranu osobních údajů podnět k uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. V něm uvedl, že dne 29. 8. 2024 podal stížnost proti výzvě k úhradě, dosud o ní ale nikdo nerozhodl. Proto žádá o uplatnění opatření proti nečinnosti proti Ministerstvu dopravy či žalovanému.

Shrnutí žaloby a vyjádření žalovaného

6. Žalobce se žalobou podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), podanou dne 18. 11. 2024, domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného a navrhuje, aby soud žalovanému uložil povinnost rozhodnout o jeho žádosti o informace ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.
7. Žalobce tvrdí, že od uplatnění opatření proti nečinnosti dne 21. 9. 2024 mu nebylo doručeno žádné rozhodnutí či jiná písemnost. Nadřízený orgán žalovaného byl přitom povinen rozhodnout o stížnosti nejpozději dne 20. 9. 2024. Dosud však o stížnosti nerozhodl.
8. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 24. 11. 2020, č. j. 2 As 397/2019-40, žalobce dovozuje, že v takové situaci se nemůže bránit žalobou na ochranu proti nečinnosti nadřízeného orgánu (zde Ministerstvo dopravy), neboť rozhodnutí o stížnosti žadatele, který nesouhlasí s výší úhrady, není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. a tudíž se nelze domáhat jeho vydání podle § 79 a násl. s. ř. s. Proto je nutné žalovat přímo povinný subjekt, jakkoli je prodlení dáno na straně jemu nadřízeného orgánu.
9. S odkazem na stejný rozsudek pak žalobce dodává, že prostředky k ochraně proti nečinnosti ve smyslu 79 odst. 1 s. ř. s. vyčerpal již podáním stížnosti podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ. Podnět k opatření proti nečinnosti podle § 80 správního řádu podal jen ve snaze dosáhnout rychlého vydání rozhodnutí bez účasti soudu. Lhůta k vydání opatření proti nečinnosti marně uplynula dne 22. 10. 2024.
10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 27. 12. 2024 namítl, že v řízení postupoval v souladu s InfZ, neboť stížnost žalobce předal dne 3. 9. 2024 Ministerstvu dopravy. Ministerstvo dosud

o stížnosti nerozhodlo. Žalovaný má za to, že k nečinnosti nedošlo. Navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

Posouzení věci soudem

11. Podle § 79 odst. 1. s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
12. Žalobci je v první řadě třeba dát za pravdu, že prostředky ochrany ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. vyčerpal již tím, že podal stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ, o které nadřízený orgán v zákonné lhůtě nerozhodl (viz žalobcem odkazovaný rozsudek č. j. 2 As 397/2019-40, odst. 28–29, či z nedávné doby rozsudky Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 10. 2024, č. j. 77 A 38/2024-25, Krajského soudu v Brně ze dne 26. 11. 2024, č. j. 31 A 47/2024-34, či NSS ze dne 16. 1. 2025, č. j. 1 As 208/2024-24, a ze dne 30. 1. 2025, č. j. 10 As 281/2024-27).
13. Stejná judikatura aprobuje žalobcův postup i v tom, že nečinnostní žalobu podal proti žalovanému a domáhá se po něm vydání rozhodnutí o žádosti o informace, třebaže sám připouští, že prodlení je dáno nečinností Ministerstva dopravy jakožto nadřízeného orgánu žalovaného, který v rozporu s § 16a odst. 8 InfZ nerozhodl o stížnosti žalobce v zákonné lhůtě 15 dnů ode dne, kdy mu byla předložena. Tato judikatura poukazuje na to, že rozhodnutí o stížnosti proti výzvě k úhradě za vyhledávání informací není rozhodnutím podle § 65 s. ř. s., a není tak rozhodnutím, jehož vydání by se bylo možné domáhat nečinnostní žalobou vůči nadřízenému orgánu podle § 79 s. ř. s. Nečinnost nadřízeného orgánu (který nemůže být sám žalovaným, a proto se žadatel proti jeho nečinnosti ani nemůže efektivně bránit) je proto třeba přičítat povinnému subjektu.
14. Za situace, kdy ze shodných tvrzení obou účastníků řízení vyplývá, že nadřízený orgán o stížnosti žalobce, kterou mu žalovaný předložil dne 3. 9. 2024, nerozhodl v zákonné lhůtě a ani později, z toho nutně vyplývá, že žaloba byla vůči žalovanému jakožto povinnému subjektu podána důvodně (třebaže tato důvodnost neplyne z pochybení žalovaného, nýbrž jemu nadřízeného orgánu).

Závěr a náklady řízení

15. Proto soud podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 16. 8. 2024. Žalobcem za tímto účelem navrhovanou lhůtu 15 dní od právní moci tohoto rozsudku soud shledal zcela adekvátní.
16. Soud podotýká, že žalovaného tímto rozsudkem přímo nezavazuje co do způsobu či obsahu rozhodnutí, současně však odkazuje na již citovaný rozsudek č. j. 2 As 397/2019-40, kde se

NSS zabýval tím, jak má povinný subjekt v obdobné situaci, jaká nastala nyní, dále postupovat (viz jeho odst. 31–32).

17. Žalobce měl se svojí žalobou úspěch, a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2 000 Kč a nákladech souvisejících se zastoupením žalobce advokátem. Tyto náklady jsou tvořeny odměnou za zastupování za dva úkony právní služby [za převzetí věci (k tomu blíže viz usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 14. 1. 2021, č. j. 51 A 101/2020-28, odst. 17), a sepis žaloby], u nichž sazba odměny činí 3 100 Kč za jeden úkon [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném do 31. 12. 2024], tj. 6 200 Kč. Náklady zastoupení dále tvoří náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), tj. 600 Kč. Celková výše nákladů tak činí 8 800 Kč. Soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci tuto částku, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. února 2025

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.